

ČASTO CHCEME VŠE VYŘEŠIT SAMI

Životní cesta k Bohu pro nás bude mnohem kratší, pohodlnější a také účinnější, pokud se naučíme v srdci uchovávat vnitřní pokoj i za nepříznivých okolností. Abychom udrželi vnitřní pokoj, musíme si především uvědomit, že všechno dobro, které můžeme vykonat, pochází jedině od Boha. „Beze mne nemůžete dělat nic,“ říká Ježíš. (Jan 15,5). Zásadní problém našeho duchovního života je tedy skrytý v následující otázce: „Jak nechat Ježíše, aby ve mně jednal? Jak umožnit milosti Boží, aby volně jednala v mém životě?“

Často se zneklidňujeme a chceme vše vyřešit sami. Mnohem účinnější je ale zůstat pokojně před zrakem Božím a nechat jej konat v nás. Čím je totiž naše duše klidnější a pokojnější, tím více jeho milost skrze nás může působit. Naše konání musí být v souladu s působením Ducha Božího, který je duchem něžným a pokojným. Neměli bychom tedy jednat v neklidu. Vincenc z Pauly, za kterým zůstalo veliké dílo, k tomu říkal: „Dobro, které Bůh koná, koná sám, skoro aniž bychom si toho všimli. Musíme spíše nechat jednat než jednat.“

*Podle knihy Jacquesa Philippe „Hledej pokoj a jdi za ním“,
kterou vydalo nakladatelství Paulínky. Redakčně upraveno.*

OSVĚDČENÉ ŘEŠENÍ: SPOLEHNOUT SE NA BOHA

Chceme-li si uchovat pokoj uprostřed životních rizik, máme jen jediné řešení: naprosto se spolehnout na samotného Boha, nebeského Otce, „který ví, co potřebujeme“ (srov. Mt 6,32). Velkou překážkou pro nás ale může být, pokud nevěříme v Boží Prozřetelnost. Mnozí v Boží Prozřetelnost nevěří, protože ji nezakusili. A nezakusili ji proto, že nikdy neskočili do prázdna, neudělali krok víry, neponechali jí nikdy možnost zasáhnout: všechno mají propočítané, všechno předvídají, všechno se snaží vyřešit, spoléhají jen na sebe, místo toho, aby spoléhali na Boha.

Nechceme samozřejmě říci, že je něco špatného na připravenosti, předvídavosti a propočtech. Všechno ale závisí na postoji srdce, s jakým to děláme. Je totiž obrovský rozdíl mezi člověkem, který ustrašeně plánuje dopředu vše do nejmenších detailů, protože nevěří v Boží zásah, a člověkem, který samozřejmě dělá vše, co je správné, ale odevzdává s důvěrou Bohu vše, na co mu síly nestačí.

Ale jak máme růst v této naprosté důvěře v Boha? Určitě ne jenom pomocí rozumových spekulací. Ty ve chvíli zkoušky neobstojí. Řešení je v modlitbě! Modlitba je totiž naprosto nutná k tomu, abychom mohli růst v důvěře. Příliš mnoho lidí je neklidných jen proto, že si nenajdou čas **sytit své srdce** a dát mu znovu pokoj **skrze láskyplný pohled upřený na Ježíše**.

Podle knihy Jacquesa Philippe „Hledej pokoj a jdi za ním“, kterou vydalo nakladatelství Paulínky. Redakčně upraveno.